

सूर्यनमस्कारः

मन्त्रपुराणे उक्तमस्ति यत् " आरोग्यं भास्करादिच्छेत् " इति ।
अर्थात् यदि निरोगताया इच्छा भवति तर्हि सूर्यशरणं गच्छेत् ।
अत एव सूर्यनमस्कारस्य पद्धतिः प्राचीन-ऋषि-मुनिभिः प्रचालिता ।
वैदेषु सूर्यस्य किरणानां महत्त्वं प्रतिपादितमस्ति ।

सूर्यनमस्कार एका प्राचीनयोगपद्धतिरस्ति । परन्तु योगपरम्परा-
याम् एषा पद्धतिः आसनेषु नान्तर्भूता । तथापि योगाभ्यासात्
पूर्वम् अस्य अभ्यासेन योगभ्यासः सरलो भवति ।

सूर्यनमस्कारस्य कृते प्रातः कालस्य समयः सर्वोत्तमसमयोऽ-
स्ति । सति सम्भवे सूर्याभिमुखी सम्भ्रूय आसनमिदं कर्तव्यम् ।
मन्त्रैः सह कृतेन अभ्यासेन आध्यात्मिकीशान्तिरपि सम-
वाप्यते ।

सूर्यनमस्कार-मन्त्रः

ध्येयः सदा स्ववितृमण्डल मध्यवर्ती,
नारायणः सरसिजासन - सन्निविष्टः ।
केयूरवान् मकर-कुण्डलवान् किरीटी,
हारी हिरण्यमय वपुर्धृत-शंख-चक्रः ॥

१. ॐ ह्रां मित्राय नमः ।
२. ॐ ह्रीं रवये नमः ।
३. ॐ हूं सूर्याय नमः ।
४. ॐ ह्रौं भ्रमवे नमः ।
५. ॐ ह्रौं खगाय नमः ।
६. ॐ ह्रः पूषणे नमः ।
७. ॐ ह्रां हिरण्यगर्भाय नमः ।

८. ॐ ह्रीं मरीचये नमः।

९. ॐ हुं आदित्याय नमः।

१०. ॐ ह्रीं सवित्रे नमः।

११. ॐ ह्रीं अर्काय नमः।

१२. ॐ हः आस्कराय नमः।

आदित्यस्य नमस्कारान् ये कुर्वन्ति दिने-दिने।

आयुः प्रजाबलं वीर्यं तेजस्तेषां च जायते ॥

अकालमृत्युहरणं सर्वव्याधिविनाशनम्।

सूर्यपादोदकं तीर्थं जठरे धारयाम्यहम् ॥

विधि :-

१. सूर्यनमस्कारस्य प्रथमप्रकारानुसारेण सूर्याभिमुखी सम्भ्रय ऋजुभावेन उत्थाय नमस्कारमुद्रायामवस्थानं कुर्यात्। स्वशरीरं चिन्तामुक्तं कृत्वा दीर्घतया श्वासः प्रपूरयितव्यः। आन्तरिक-कुम्भकं कृत्वा क्षणपर्यन्तं स्तम्भनं कृत्वा शनैः शनैः निश्वासः त्यक्तव्यः। अवस्था इयं प्रार्थनासनमित्युच्यते यत्र अनाहतचक्रे ध्यानं केन्द्रीकृत्य 'ॐ ह्रीं मित्राय नमः' इत्यस्य मन्त्रस्य मौखिकरूपेण मानसिकरूपेण वा उच्चारणं कर्तव्यम्।

२. अत्र द्वितीयप्रकारोऽस्ति हस्तोत्तानासनं यत्र पूर्वावस्थायां स्थित्वा हस्तद्वयम् शिरसः ऊपरि उत्थापितव्यम्। श्वासं प्रपूर्य कार्यमिदं कुर्यात् यत्र साधकस्य दृष्टि आकाशाभिमुखी भवेत्। कटिभागं यथासम्भवं पृष्ठभागे नेतव्यम्। प्रकारेऽस्मिन् 'ॐ ह्रीं रवये नमः' इत्यस्य मन्त्रस्योच्चारणं कर्तव्यम्। ध्यानस्य केन्द्रीकरणं च विशुद्धिचक्रोपरि भवेत्।

३. तृतीयो- प्रकारोऽस्ति पादहस्तासनम् यत्र निश्वस्य हस्तद्वयं
सतिसम्भवे करतलद्वयं द्वितीयप्रकारे स्थितात् पृष्ठभागात्
आनीय अग्रभागे नमीभूय पादद्वयस्य पार्श्वभागे न्यसेत् । शिरसा
जानुद्वयं स्पृशेत् । पादद्वयं न व्यावर्त्तय श्वासं परित्यज्य
'ॐ हूं सूर्याय नमः' इत्यस्य मन्त्रस्य जपपूर्वकं स्वाधिष्ठानचक्रो-
परि ध्यानं केन्द्रीकृत्य आसनमिदं कुर्यात् ।

४. तत्र चतुर्थप्रकारोऽस्ति अश्वसज्वालनासनम् यत्र श्वासं प्रपूर्व
पादहस्तासनतः अध आगन्तव्यम् । करतलद्वयं भूमौ संस्थाप्य
वामपादः यथासम्भवं पृष्ठभागे नेतव्यः यत् वामजानु भूमिं
स्पृशेत् । दक्षिणपादः हस्तद्वयस्य मध्ये भवितव्यः । कटिभागं
धनुषाकारेण व्यावर्त्तय शिरः पृष्ठभागे नयेत् । ॐ हूं भान्वे
नमः " इत्यस्य मन्त्रस्योच्चारणपूर्वकम् आनाचक्रोपरि ध्यानं
केन्द्रीकर्त्तव्यम् । अस्य आसनस्य अन्तिमावस्थायां साधकस्य
दृष्टि आकाशाभिमुखी भवेत् ।

५. तत्र पञ्चमप्रकारोऽस्ति पर्वतासनम् । अश्वसज्वालनासनावस्थायां
गृहीतं श्वासं निष्कास्य दक्षिणपादमपि पृष्ठभागे नयेत् ।
ग्रीवा शिरश्च हस्तद्वयस्य मध्ये भवितव्यः । अनेन प्रकारेण
पर्वताकारावस्थायामागतव्यम् । नितम्बं कटिं च ऊपरि उत्थाप्य
तथा शिरः च नमीकृत्य नाभिं प्रति पश्येत् । गुल्फद्वयेन भूमि-
स्पर्शकरणस्य प्रयासः करणीयः । विशुद्धिचक्रोपरि ध्यानं केन्द्री-
कृत्य 'ॐ हौं खगाय नमः' इत्यस्य मन्त्रस्य उच्चारणपूर्वकं
श्वासं निष्कासयन् आसनमिदं कुर्यात् ।

६. तत्र षष्ठप्रकारो ऽस्ति अष्टाङ्गनमस्कारासनम् । हस्तद्वयं पादद्वयं स्थिररूपेण रक्षयित्वा वक्षस्थलेन जानुद्वयेन च भूमि-
स्पर्शः कार्यः । अनेन रूपेण हस्तद्वयं पादद्वयं जानुद्वयं वक्षस्थलं
तथा शिरः चिबुकं वा भूमौ स्पर्शः कार्यते इति अस्य आसनस्य
नाम साष्टाङ्गासनम् अष्टाङ्गनमस्कारासनम् वा । आसने ऽस्मिन्
" ॐ हं पूषणे नमः " इत्यस्य मन्त्रस्य जपपूर्वकं मणिपुरचक्रो-
परि ध्यानं केन्द्रीकुर्यात् । आसने ऽस्मिन् श्वासं कुम्भकावस्थायां
रक्षेत् । श्वासगतिः सामान्या भवेदिति केषाञ्चन मतम् ।
७. तत्र सप्तमप्रकारो ऽस्ति भुजङ्गासनम् । पूर्ववस्थायां श्वासं पूर्य
वक्षस्थलम् उपरि उन्थाप्य आकाशं प्रति दृष्टिः निक्षेपितव्या ।
अवस्थायामस्यां कटिप्रदेशः भूमौ स्पृष्टो भवेत् तथा हस्तद्वयं
पादद्वयं च ऋजु भवेत् । स्वाधिष्ठानचक्रोपरि ध्यानं केन्द्रीकृत्य
" ॐ हं हिरण्यगर्भाय नमः " इत्यस्य मन्त्रस्य जपं कुर्यात् ।
८. तत्र अष्टमप्रकारो ऽस्ति पर्वतासनम् । " ॐ ह्रीं मरीचये नमः " इत्यस्य
मन्त्रस्य उच्चारणपूर्वकतया आसनमिदं कुर्यात् ।
पञ्चमप्रकारे येन रूपेण कृतमासीत् तच्छर्वमनुकुर्यात् । अत्र
किञ्चिद् परिवर्तनं करणीयम् । पार्श्वद्वयं भूमौ स्पर्शः कार्यते ।
९. तत्र नवमप्रकारो ऽस्ति अश्वसञ्चालनासनम् । आसने ऽस्मिन्
दक्षिणपादं व्यावर्त्य पादतले हस्तद्वयस्य मध्ये संस्थापनं
कर्तव्यम् । तदनन्तरं " ॐ हुं आदिन्याय नमः " इत्यस्य मन्त्रस्य
जपपूर्वकं चतुर्थप्रकारस्य आवृत्तिं कुर्यात् । केषाञ्चनमते तु
वामपादस्य व्यावर्तनं कर्तव्यम् ।

२०. तत्र दशमप्रकारोऽस्ति पादहस्तासनम् यत्र "ॐ ह्रीं सवित्रे नमः" इत्यस्य मन्त्रस्य जपपूर्वकं तृतीयप्रकारस्य अनुकरणं कर्तव्यम् ।
२१. तत्रैकादशप्रकारोऽस्ति हस्तोत्तानासनम् यत्र "ॐ ह्रीं अर्काय नमः" इत्यस्य मन्त्रस्योच्चारणपूर्वकं द्वितीयप्रकारस्य अनुकरणं कर्तव्यम् ।
२२. द्वादशप्रकारोऽस्ति प्रार्थनासनम् यत्र "ॐ ह्रः भास्कराय नमः" इत्यस्य मन्त्रस्य जपपूर्वकं प्रथमप्रकारस्य आवृत्तिं कुर्यात् ।

यतो हि सूर्यनमस्कारे श्वास-प्रश्वासयोर्विषयोऽपि संलग्नोऽस्ति अतः सूर्यनमस्कारम् आसनप्राणायामयोः समन्वये सृष्टा एका सु-दूरयोगिकपद्धतिरूपेण स्वीकर्तुं शक्यते ।